

til alle. Jeg skal dog gøre det ærede Medlem opmærksom paa, at det er en Opgave, der ikke blot er optaget af det radikale Venstre, men at det er en Opgave, der endogsaa er optaget, længe inden det radikale Venstre blev dannet. Det er en Opgave, man ogsaa fra de andre Partiers Side her i Salen har gjort sig til Talsmand for, men jeg kunde dog lide at spørge det ærede Medlem, om han virkelig mener, at Tiden nu med de Jordpriser, vi i dette Øjeblik har, er inde til at oprette flere Husmandsbrug; jeg tror, det vilde vise sig at blive en overordentlig lidet rentabel Forretning ogsaa for de Mænd, der skulde overtage disse Brug.

Jeg skal derefter vende mig til et Par Spørgsmaal af mere lokal Karakter. Det ene er Spørgsmaalet om Retten til at erholde Kreditoplæg udenfor Købstæderne. I Forordningen af 1797 bestemtes det, at Kreditoplæg kunde oprettes i Søkøbstæderne, ved Loven af September 1889 ændredes dette til, at der ogsaa kunde oprettes saadanne Kreditoplæg udenfor Søkøbstæderne, altsaa ogsaa i Landdistrikterne. Sagen var den Gang til Forhandling her i Tinget, og ved anden Behandling udtalte daværende Folketingsmand Tauber, at han maatte forstaa denne Bestemmelse saaledes, at der maatte gives Adgang til Oprettelse af Kreditoplæg i videst muligt Omfang, saa vidt Trangen var til Stede, og dette bekræftedes fra det daværende Ministeriums Side. I den Landsdel, jeg har den Ære at repræsentere, er særlig Humleavlens stærkt fremme, og adskillige Humlehandlere derovre har haft Ønsker fremme om at opnaa Kreditoplægsret. Andragender derom er blevet støttet af det stedlige Toldvæsen, Odense Toldkontor, som har erklæret sig villigt til at paatage sig det Besvær, der maatte følger af, men de er blevet afslaaet af General-tolddirektoratet. Jeg har ganske vist ladet mig fortælle, at man maaske nu kunde opnaa en saadan Ret, men jeg vil alligevel fremdrage dette, idet det kan ventes, at der i den nærmeste Fremtid atter fremkommer et Andragende til Administrationen om Oprettelse af Kreditoplæg. Det vilde være saa meget heldigere, om der kunde gives Ret hertil, som Forholdet for Øjeblikket er det, at hverken Toldvæsenet eller Staten

har tilstrækkelig Pakhusplads inde i Byerne, og at de handlende derfor er nødsagede til at leje Pakhusplads til meget betydelige Summer. Jeg skal derfor meget henstille til den højtærede Minister at tage det Spørgsmaal op til velvillig Overvejelse, om man ikke i en Situation som denne kunde strække sig saa vidt som muligt for at efterkomme Befolkningens Ønsker.

Det andet Spørgsmaal, jeg gerne vil have Lov til at nævne med det samme, har allerede været berørt, tror jeg, af det ærede Medlem for Ribe Amts 2den Valgkreds (Sundbo); det er Spørgsmaalet om Boliger for Statens Tjenestemænd, der beordres til Tjeneste i Provinserne. Jeg skal her særlig nævne de militære Tjenestemænd, som under de nuværende Forhold meget ofte skifter Garnison. I mange Provinsbyer, hvor der ligger Garnison, er det næsten ganske umuligt at faa Boliger, der er tilstrækkelig store; Tjenestemændene maa derfor lade deres Familie blive tilbage i København, eller hvor de nu kommer fra, og maa leje sig et enkelt Værelse, hvis de endda er saa heldige at kunne faa det. Jeg vil tillade mig at henstille til den højtærede Minister at tage under Overvejelse, om der ikke ogsaa overfor disse Statstjenestemænd kunde vises Hensyn i Lighed med det, der saa vidt mig bekendt allerede nu vises Statsbanernes Tjenestemænd.

Til Slutning vil jeg tillade mig at fremdrage et Spørgsmaal, der staar i Forbindelse med den nylig vedtagne Løntillægslov. I Kundgørelse for Hæren Nr. 65 af 1918 Punkt 2 A. findes der en Bestemmelse om, at det Løntillæg paa 25 pCt., som tilkommer Statens Tjenestemænd, ikke skal ydes Reservens Befalingsmænd. Man har ganske vist overladt den videre Bestemmelse af Grænserne for denne Lovs Anvendelse til den højtærede Finansminister; men jeg vil dog gerne spørge, om Hensigten virkelig er, at man vil udelukke Reservebefalingsmændene fra at faa Del i denne Lønforhøjelse. Vel er Reservebefalingsmændene i sin Tid ansatte paa den udtrykkelige Betingelse, at de skulde være til Raadighed under ekstraordinære Forhold; men man har dog ikke den Gang regnet med, at disse ekstraordinære Forhold vilde strække sig over saa lang en